

Sygn. akt IV U 181/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Górczyńska-Bebłot

Protokolant: Oliwia Rajewska

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 roku w Częstochowie

sprawy J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o składki

na skutek odwołania J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 7 grudnia 2016 roku Nr (...)

1. **oddala odwołanie;**

2. **zasądza od odwołującej J. C. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt IV U 181/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 grudnia 2016 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że J. C. jest dłużniczką Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami na dzień wydania decyzji wynosi 66.510,60 zł, w tym:

z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2012 roku do sierpnia 2016 roku 36.555,34 zł plus odsetki za zwłokę 7.768,00 zł plus koszty upomnienia 11,60 zł;

z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2012 roku do sierpnia 2016 roku 15.203,89 zł plus odsetki za zwłokę 3.322,00 zł plus koszty upomnienia 11,60 zł;

z tytułu składek na Fundusz Pracy w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2012 roku do sierpnia 2016 roku 3.045,17 zł plus odsetki 593,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na treść przepisów art. 46 ust. 1

i art. 32 ustawy systemie ubezpieczeń społecznych i wskazał, że zawiadomił J. C. o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy, wzywając ją jednocześnie do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Płatnik składek nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, z związku z czym organ rentowy, działając na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy systemowej, określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła J. C., domagając się jej uchylenia i orzeczenia co do istoty sprawy poprzez ustalenie, że od dnia 1 lutego 2012 roku do nadal nie jest zobowiązana do opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, z uwagi na zatrudnienie na podstawie umowy o pracę na Słowacji.

W uzasadnieniu odwołania odwołująca podniosła, że prowadzi działalność gospodarczą na własny rachunek i odprowadzała z jej tytułu składki na rzecz organu rentowego. W dniu 1 lutego 2012 roku zawarła ona jednak umowę o pracę z firmą (...) s.r.o., której siedziba znajduje się na Słowacji i od tego dnia podlega ustawodawstwu słowackiemu, a składki na ubezpieczenie odprowadzane są do instytucji właściwych na Słowacji przez płatnika, którym jest jej pracodawca. Jednocześnie odwołująca podniosła, że zaskarżona decyzja określająca wysokość należności z tytułu składek jest przedwczesna, gdyż w dalszym ciągu ZUS nie przeprowadził należyście postępowania w przedmiocie ustalenia ustawodawstwa właściwego zgodnie z przepisami rozporządzeń unijnych o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. W dalszej części uzasadnienia odwołania J. C. szeroko opisała okoliczności faktyczne związane z wykonywaniem przez nią pracy na rzecz pracodawcy słowackiego oraz naruszenia przepisów prawa, jakich jej zdaniem dopuścił się organ rentowy, ustalając że w spornym okresie podlega ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej na terenie Polski.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie na jego rzecz od ubezpieczonej kosztów postępowania sądowego zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 3 marca 2016 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że od dnia 1 lutego 2012 roku J. C., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Od powyżej decyzji J. C. złożyła odwołanie, jednakże postanowieniem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 12 lipca 2016 roku, IV U 662/16 odwołanie to zostało odrzucone z uwagi na wniesienie go po upływie przepisane go terminu. Powyższe postanowienie uprawomocniło się w dniu 20 lipca 2016 roku, a w konsekwencji ostateczna stała się również decyzja ZUS z dnia 3 marca 2016 roku, nr (...).

(v. akta rentowe, akta sprawy IV U 662/16 Sądu Okręgowego w C.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wyjaśnić, że kwestia podlegania przez J. C.

w okresie od dnia 1 lutego 2012 roku do nadal obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzenia na terytorium Polski pozarolniczej działalności gospodarczej, jest już prawomocnie przesądzona ostateczną decyzją organu rentowego z dnia 3 marca 2016 roku, nr (...) i jako taka nie podlega dalszemu badaniu w sprawie niniejszej.

W konsekwencji zarzuty podniesione przez ubezpieczoną w odwołaniu od decyzji ZUS z dnia 7 grudnia 2016 roku, nr (...), którymi starała się wykazać, że w w/w okresie w zakresie ubezpieczeń społecznych winna podlegać ustawodawstwu słowackiemu, pozostają bezprzedmiotowe i nie mają żadnego wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Zarzuty te mogłyby być podnoszone

w odwołaniu od decyzji organu rentowego z dnia 3 marca 2016 roku. Istotą niniejszej sprawy jest jednak wyłącznie ocena, czy organ rentowy ustalając wysokość zadłużenia odwołującej z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy z tytułu prowadzonej przez nią pozarolniczej działalności gospodarczej, prawidłowo zastosował przepisy ustawy

z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 963) w zakresie wysokości składek.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na mocy art. 227 k.p.c. a contrario oddalił wnioski dowodowe J. C. zawarte w odwołaniu, albowiem wszystkie one zostały zgłoszone na okoliczność podlegania przez nią w spornym okresie w zakresie ubezpieczeń społecznych ustawodawstwu słowackiemu, co jak już powyżej wskazano nie jest objęte istotą sporu w sprawie niniejszej.

Zgodnie z art. 46 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Z powyższego obowiązku odwołująca w spornym okresie od dnia 1 lutego 2012 roku nie wywiązywała się, w związku z czym po jej stronie powstały zaległości składkowe, których wysokość określona została zaskarżoną decyzją z dnia 7 grudnia 2016 roku. Zgodnie z art.15 ust. 1 ustawy systemowej wysokości składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe wyrażone są w formie stopy procentowej, jednakowej dla wszystkich ubezpieczonych. Składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe osób prowadzących pozarolniczą działalność finansują w całości, z własnych środków, sami ubezpieczeni (art.16 ust.4 pkt 1).

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 (osoby prowadzące pozarolniczą działalność oraz osoby z nimi współpracujące), stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku (art.18 ust.8).

Stopy procentowe składek wynoszą 19,52% podstawy wymiaru - na ubezpieczenie emerytalne oraz 8,00% podstawy wymiaru - na ubezpieczenia rentowe (art.22 ust.1).

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 9% podstawy wymiaru składki, z zastrzeżeniem art. 82 i 242. Składka jest miesięczna i niepodzielna (ust. 2). W myśl art. 81 ust. 1 ustawy, do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a, d-i i pkt 3, 11 i 35, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób, z zastrzeżeniem ust. 5, 6 i 10.

Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku (ust. 2).

Zgodnie z art. 104 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 645), obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne za osoby pozostające w stosunku pracy lub stosunku służbowym.

Składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne (art. 107 ust. 1).

W myśl art.23 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2013 roku, poz. 613, z późn. zm.).

Do składek na Fundusz Pracy oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne (art.32)

Podkreślić należy, że w niniejszej sprawie odwołująca w żaden sposób nie kwestionowała samej wysokości zaległości składkowych ustalonych przez organ rentowy, a których wysokość nie budzi również wątpliwości Sądu Okręgowego.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na mocy art. 47714 § 1 k.p.c. oraz przepisów powołanych w treści uzasadnienia, oddalił odwołanie J. C. jako bezzasadne.

Dodatkowo odwołującą, jako stronę przegrywającą sprawę, na mocy art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. należało obciążyć obowiązkiem zwrotu organowi rentowemu kosztów procesu, których wysokość w niniejszej sprawie, liczona od wartości przedmiotu sporu wynoszącej 54.827,60 zł (należności składkowe bez odsetek oraz koszty upomnienia), wynosi 5.400,00 zł (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804).